

Uvod

Pod kriminalitetom podrazumevamo sve one oblike ponašanja pojedinaca ili grupa koje na bilo koji način podležu tretmanu krivičnog zakonodavstva, zato što se takvim ponašanjem nanosi određena šteta pojedincima, institucijama ili društvu u celini.

Osnovna načela socijalne prevencije su: zakonitost, humanost, međusobna usklađenost delovanja, naučna zasnovanost, institucionalnost, programiranje preventivne delatnosti itd.

Socijalna prevencija ima za cilj stvaranje takvih objektivnih uslova života koji će pojedine kriminogene faktore, kao i druge negativne uticaje, eliminisati, odnosno znatno umanjiti njihov efekat. Mere socijalne prevencije su sastavni deo društvenog procesa i kao takve utkane su u razvojnu strukturu društva na socijalnom, ekonomskom i kulturnom planu.

Socijalnu prevenciju možemo označiti kao sistem preventivnih programa, metoda, mera i aktivnosti društvenih i državnih subjekata u sprečavanju kriminaliteta i sličnih pojava društvene patologije. Osnovna pretpostavka adekvatne primene savremenih metoda i mera socijalne prevencije kriminaliteta je dobro poznavanje socioloških, socio-kulturnih, socijalno-ekonomskih i socijalno-psiholoških faktora koji ga neposrdno ili posredno uzrokuju, kao i njegovih pojavnih oblika.

Kriminalitet kod školske dece i maloletnika je problem svih društvenih zajednica, pri čemu se, po svom ispoljavanju, on sastoji u kršenju normi od strane mladih ljudi čija je biološka, a time i emocionalna i socijalna zrelost još u fazi razvoja.

Teorijski deo

Pojam kriminaliteta

Iako nije zakonski pojam kriminalitet je zakonska kategorija. Građansko društvo, čiji smo razvoj ukratko opisali, razvijalo je i građansko pravo - i to pozitivno pisano pravo, koje se razlikuje od običajnog prava tipičnog za tradicionalno društvo. Pozitivno pravo razvija se u svim smerovima, a jedan od njih je i krivično zakonodavstvo. To zakonodavstvo obuhvata niz zakonskih normi koje definišu ona ponašanja pojedinaca koja nisu dozvoljena. Ukoliko se propisana pravila prekrše, takvo ponašanje tumači se kao „kriminalna radnja“. Prema tome, osnovni element pri definisanju kriminaliteta jeste da ovaj predstavlja jednu zakonsku kategoriju. Drugo, kriminalitet je uvek povezan sa određenim ponašanjem pojedinaca ili grupa. Treće, s obzirom na to da je ponašanje koje definišemo kao kriminalno vezano za povredu krivičnog zakonodavstva, znači da se takvim ponašanjem nužno čini neka šteta pojedincima, društvenim grupama i/ili društvu u celini. Iz navedenog se može izvesti definicija kriminaliteta: „Pod kriminalitetom podrazumevamo sve one oblike ponašanja pojedinaca ili grupa koje na bilo koji način podležu tretmanu krivičnog zakonodavstva, zato što se takvim ponašanjem nanosi određena šteta pojedincima, institucijama ili društvu u celini.“

Ovoj definiciji treba dodati činjenicu da pojedinac koji upražnjava kriminalnu radnju, to čini zato što iz nje proističe neka korist, ali ovo nije nužno, već je samo činjenica koja je paradigmatična.

Prema tome, da bi se dogodila neka kriminalna radnja moramo imati sledeće elemente: povređenu zakonsku odredbu, počinioca kriminalne radnje i frtvu, tj. pojedinca, grupu ili instituciju kojoj je načinjena šteta izvođenjem kriminalne radnje.

Pojam socijalne prevencije

Socijalnu prevenciju možemo označiti kao sistem preventivnih programa, metoda, mera i aktivnosti društvenih i državnih subjekata u sprečavanju kriminaliteta i sličnih pojava društvene patologije. Osnovna pretpostavka adekvatne primene savremenih metoda i mera socijalne prevencije kriminaliteta je dobro poznavanje socioloških, socio-kulturnih, socijalno-ekonomskih i socijalno-psiholoških faktora koji ga neposrdno ili posredno uzrokuju, kao i njegovih pojavnih oblika.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com